

L. XXXVI.

Štev. 1
1933

SLOVENSKI

ČEBELAR

**GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO**

Vsebina:

Matica — mati čebelne družine	1	Opazovalne postaje	11
Kolektiven čebelnjak	3	Društvene vesti	12
Čebelarstvo v kranjskem okraju	4	Vesti iz podružnic	13
Čas počitka — čas dela	7	Drobiž	14
Čebelarska opravila v februarju	9		

Domač slovenski zavarovalni zavod je

VZAJEMNA ZAVAROVALNICA V LJUBLJANI

v lastni palači ob Miklošičevi in Masarykovi cesti

V zavarovanje sprejema:

1. Protij požaru:
 - a) raznovrstne izdelane stavbe, kakor tudi stavbe med časom gradbe;
 - b) vse premično blago, mobilije, zvonove in enako;
 - c) poljske pridelke, žito in krmo.
2. Zvonove protij razpokim in prelomu in steklo protij ubitju.
3. Sprejema v življenjskem oddelku zavarovanje na doživetje in smrt, otroške dote, dalje rentna in ljudska zavarovanja v vseh kombinacijah.
4. Zavarovanje protij vlamu.
5. Posmrtninsko zavarovanje Karitas.
6. Vse vrste zavarovanj nezgod, jamstva in kaska.

Zastopniki v vseh mestih in farah.

BRIVSKI IN FRIZERSKI SALON

ZA GOSPODE IN DAME

PRVOVRSTNA POSTREZBA

CENE ZMERNE

STANKO KELŠIN, Florjanska 6

Patentni

zložljivi

fotelji

posebno priporočljiv za bolnike, kateri trpe na astmi, ali drugih bolečinah, na pr. v nogah

Priporoča se tudi za vsa v tapetniško stroko spadajoča dela po najnižjih cenah.

I. KLOBČAVER
LJUBLJANA

Dollanska c. 17 - dvorišče

Pošljite nemudoma članarino, da bomo mogli naročiti sladkor za pomladansko pitanje čebel!

GLASILO ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

UREJUJE AVGUST BUKOVEC, LJUBLJANA, GRUBERJEVO NABREŽJE ŠTEV. 14

Sklep za uredništvo 20. dne vsakega meseca. Pisma in denar v društvenih zadevah je naslavljal na „Čebelarstvo društvo za Slovenijo v Ljubljani“. Naslov za blagovne pošiljke (vosek), naročila na čebelarke potrebščine: Društvena Čebelarna v Ljubljani, Pražakova ulica 4.

V Ljubljani, dne 1. januarja 1933. / Številka 1.

Letnik XXXVI.

Matica — mati čebelne družine.*

Henrik Peternel — Bukov žlak.

dor opazuje življenje čebelne družine, kmalu spozna, da je matica tisti činitelj, od katerega odvisi obstoj čebelne družine.

Drugi narodi pravijo matici kraljica. To ime pa ne izraža bistva matice, saj je dognano, da matica ne vlada v panju kakor kraljica, kajti o vsem odločajo čebele same, matica pa je le mati vseh članov njih družine, nič več in nič manj. Veseliti nas mora, da so že v temni davnini naši predniki pogledali globoko v skrivnostno življenje čebelne družine in dali matici ime, ki ji gre, drugi narodi pa so le ugibali o vlogi matice in ji dali napačno ime — kraljica. Te napake svojih prednikov se sedaj zavedajo in skušajo napačni izraz nadomestiti s primernim (n. pr. Nemci z Mutter-Biene, Italijani z madre-ape, t. j. mati-čebela).

Naša dolžnost je, da ne pozabimo svojih umnih prednikov v čebelarstvu in da gledamo vedno z bistrim očesom v življenje čebelne družine. Zlasti moramo motriti

delo matice, njeno zaleganje, ki je temelj bodočnosti družine.

Ni dvoma, da odloča o usodi čebelne družine za dalje časa tista ura, ko začne mlada oprášena matica zalegati jajčeca za bodoče člane družine. Mlada oprášena matica ima v sebi najmanj 500.000 klic, ki bodo dale življenje stotisočim čebelam in tisočim trotom in več desetinaim mladih matic. Vsi ti bodoči člani čebelne družine bodo imeli iste dobre in iste slabe lastnosti, ki tiče v krvi te matice. Vse te lastnosti zaroda: čebel, trotov in matic bodo odločilne za vrline ali manjvrednost te čebelne družine in vseh rojev, ki bodo prihajali iz nje v dolgi vrsti let. Lahko trdimo, da bodo te lastnosti ene same družine za čebele celega okoliša ugodne ali usodne, ker se bodo širile po trotih daleč okoli.

Najprej mora čebelar posvetiti vso skrb že zalegajočim maticam. Treba je, da pozna vse matice svojega staleža. Vrednost matice ne moremo zanesljivo in temeljito spoznati po njeni vnanjosti, pač pa jo lahko ocenimo po lastnostih njene družine. Z matico je tako kakor pri ljudeh. Često-krat napravijo na nas starši prav dober vtis. Ko pa spoznamo njih otroke, ki se

* Predavano na lanskem čebelarstem shodu v Ljubljani.

ne znajo tako potajiti kakor starši, smo večkrat prisiljeni, da izpremenimo svoje prvotno dobro mnenje o njih. Ako torej čebelar ne posveti vse pozornosti kakovosti družin ne bo nikdar znal presoditi vrednosti svojih matic.

Ako ni vidnih vzrokov, zakaj ta ali oni panj ni nabral toliko kakor drugi v istem čebelnjaku, se mora pripisati ta pomanjkljivost dotični matici, ki ni vredna, da bi še nadalje živela in v prihodnjem letu obremenjevala naše čebelarstvo. Najprimernejša prilika za odstranjevanje slabejših matic je pri jesenskem ali pa pomladanskem združevanju. Takrat mora veljati geslo: le po manj vrednih maticah, ako hočemo izboljšati svoje čebelarstvo.

Resnica je, da je vsakemu čebelarju matica nekaj skrivnostnega, skoraj svetega. Težko se odloči, da jo uniči, zlasti ako je lepa, a treba je biti neizprosni, saj uniči čebelar samo eno živo bitje v korist tisočim čebelam. Narava je krutejša, nego more biti umen čebelar, ker ne uničuje zgolj matic, ki nimajo najboljših lastnosti, ampak pusti z njimi vred umreti od lakote tudi tisoče čebel.

Ta način izbiranja najboljših matic je zelo enostaven. Po njem so se ravnali naši čebelarski predniki stoletja in stoletja ter s tem dosegli izboljšanje čebelne pasme.

V novodobnem čebelarjenju je tako ravnanje le včasih možno. Treba je, da se ga poslužujemo, kadar je mogoče. Ker rojenje zelo omejujemo, razpolagamo v jeseni le malokdaj s tako velikim številom panjev, da bi mogli takrat ali pa spomladi večje število matic izmenjati. Takrat imamo skoraj vedno le določeno število čebelnih družin za zazimljevanje. Zaradi tega mora umen čebelar že med letom izvršiti izbero matic s tem, da vzredi potrebno število mladih matic, ki jih potem zamenja z maticami, katere niso izpolnile njegovih upravičenih nad. Ni treba poudarjati, da morajo biti družine, iz katerih izvirajo mlade matice in trotje, ki oprasha te matice, prvovrstne, to je take, da nas popolnoma zadovoljujejo glede donosa medu.

Dandanes ne redi nihče niti krave niti kokoši samo za zabavo, ampak za čim večjo korist. Naravno je, da imajo v novodobnem čebelarstvu le tisti panji pomen, ki dajejo leto za letom redno največ medu.

Medeni pridelek je sicer najbolj odvisen od medenja rastlinstva, to je pa odvisno od kraja in od vremena, a skoraj povsod v naši domovini se odpirajo medeni viri izdatno v drugi polovici majnika. Takrat bije ura za čebelarja. Čim več je takrat čebel za bero glede na število mladic, ki ne zapuščajo panja, temveč je donosa.

Da imajo panji čim več čebel za bero, kadar se odpre izdatna paša, priporočajo tako zvano špekulativno vprašanje, ki obstoji v tem, da moramo 4—6 tednov pred glavno pašo posameznim panjem pokladati vsak drug dan večjo ali manjšo količino razredčenega medu. To draži matico, da obilno zalega. Potem imajo panji ob glavni paši dovolj čebel. To vprašanje se pa ne izplača. Čebelar porabi mnogo medu in časa, uspeh pa je precej dvomljiv. Umen čebelar bo imel več uspeha, ako da konec marca meseca vsaki družini 1—1½ litra zelo razredčenega medu, da morejo čebele predelati večino starega medu, ki ga mora biti takrat še dovolj v panjih, ako ni tačas v naravi že bolj izdatne paše, n. pr. na vresju in telohu.

Mnogo prijetnejše nego vse umetničenje je, ako imamo v panjih čebelno pleme, ki samo od sebe izpodredi ob pravem času mnogo čebel za bero. Taka mobilizacija je pa le v tistih panjih mogoča, kjer gospodarijo zelo rodovitne matice. Tistih družin ni treba dražiti s pogostim krmljenjem k zaleganju. Že malenkostna spomladanska paša ali pa enkratno vprašanje z razredčenim medom vpliva na matico, da zaleže tisoče in tisoče jajčec, iz katerih se izgode številna krdela čebel za glavno pašo. Ako ni matica posebno rodovitna, tudi ne pomaga naganjanje z medom, saj matica ne more in ne more obilno zalegati, ker je premalo rodovitna, pa naj jo draži čebelar še tako s pokladanjem.

Sedaj pa še nekoliko besed o naši čebelni pasmi, oziroma o naših maticah.

Ako brez predsodkov premostrimo čebelarstvo v drugih deželah, se nam hočeš nočeš vsiljuje vprašanje, zakaj ondotni čebelarji kljub temu, da se radi ponašajo z najumnejšim čebelarjenjem in kljub dvajsetletni izberi najboljših domačih matic in kljub primeroma dobri paši ne pridelujejo medu niti ne za domačo potrebo. Pri nas pa, ki imamo vendar razmeroma revno pašo, nam da vsaka boljša letina toliko medu, da gledamo čez državne meje, kje bi ga spravili v denar. Ta obilica medu pri nas ob neprestanih tožbah o pičlosti njegovi v tujini ni naša zasluga, marveč zasluga naše izborne čebelne pasme, naših izbornih matic.

Svet se kaj rad brani dobrega. Našim maticam ovirajo pot čez državne meje s tisočimi izgovori. Toda dobra stvar sama najde pot. Več nego gotovo je, da ni daleč čas, ko bodo v tujini spoznali vrline naših čebel. Takrat bodo še bolj hrepeneli po naših maticah. Takrat pride za našo čebelo veliki dan.

Na nas je, da izboljšujemo vedno bolj lastnosti naše čebelne pasme s smotreno izbero matic, da ne zamudimo onega velikega dne, ko bodo prihajali tuji narodi in zopet začeli povpraševati po naših maticah.

Ohranimo zlato, ki ga imamo v naših čebelah, čistimo ga, da se bo svetilo povsod. Živeli naši umni čebelarji! Živele naše dobre matice!

Kolektiven čebelnjak.

A. Žnideršič.

o ljudje, ki bi se radi ukvarjali s čebelarstvom, a jim manjka prostora za čebelnjak; začetniki mnogokrat tudi nimajo nikočar, ki bi jim svetoval in kakorkoli pomagal v začetku. So pa tudi taki, ki imajo svoje čebele v tujih čebelnjakih, in taki, katerim so čebele v napatje na domačem vrtu. Poleg tega pa je za vse take čebelarje prevažanje v pašo jako težavno. Razgovarjal sem se o tem z nekaterimi ljubljanskimi čebelarskimi tovariši in porodila se nam je misel, da bi utegnili takim malim čebelarjem koristiti, če bi jim postavili skupen čebelnjak. Postavili bi ga v neposredno okolico Ljubljane na zemljišču, ki bi ga v ta namen najeli ali kupili; seveda to pa le, če bi bilo dovolj denarja na razpolago. Naredili bi ga tako velikega, da bi bilo v njem prostora za kakih 80 panjev; razen tega pa prostor za trčanje in shrambo orodja.

V kolektiven čebelnjak bi postavili svoje čebele lahko taki čebelarji, ki čebelarijo ali ki bi hoteli čebelariti v malem obsegu,

na pr. do največ z desetimi panji, seveda pa tudi začetniki z enim panjem.

Prednost kolektivnega čebelnjaka bi bila v tem, da bi se začetniki z opazovanjem pri drugih čebelarjih hitro in lahko naučili praktičnega dela in da bi čebelarji drug drugemu pomagali, če bi kdo kakega dela ne razumel, ali da bi bil zaradi bolezni, odsotnosti ali karkoli zadržan svoje delo pravočasno opraviti.

S postavitvijo kolektivnega čebelnjaka in s skupno nabavo orodja bi bili obratni stroški za posameznika znatno manjši.

Ker se čebelarjenje na stalnem mestu, zlasti v Ljubljani, slabo izplača, bi združeni čebelarji svoje panje lahko skupno prevažali v razne paše. To bi dohodke povečalo, stroške pa znatno zmanjšalo.

Zaradi dobrega strokovnega vodstva bi bilo vse delo bolj smotreno in uspeh zanesljivejši.

Čebelarsko društvo bi prirejalo v čebelnjaku lahko tečaje. Za razkazovanje bi moralo postaviti vanj nekaj lastnih panjev. Tak čebelnjak bi bil obenem nekak vzornik, kjer bi podeželski čebelarji lahko dobivali vsak čas pouka in nasvetov.

Za kolektiven čebelnjak bi bila po mojem mnenju najprimernejša oblika zadruga z omejenim jamstvom. Kdor bi hotel postaviti svoje panje v tak čebelnjak, bi moral pristopiti k zadrugi in plačati za vsak panj en delež, ki bi po mojem približnem proračunu znašal 100 Din. Če bi zadružnik opustil čebelarstvo ali se preselil, bi imel pravico prodati svoj delež komurkoli.

K stroškom za vzdrževanje čebelnjaka in orodja, za najemščino zemljišča in k stroškom za prevažanje v pašo bi moral prispevati vsak zadružnik po številu svojih panjev. Vse delo v panjih bi pa moral, kadar bi bile čebele v Ljubljani, opravljati vsak sam ali pa sam plačati osebo, ki bi delo opravljala.

To bi bila v glavnem osnova, na kateri bi ustanovili zadrugo.

Prepričan sem, da bi se zadružnikom stvar prav dobro izplačala, zlasti zaradi skupnega prevažanja, in da bi se radi shajali v čebelnjaku in dokler bi bile čebele v Ljubljani tudi radi preživljali prijetne ure pri njih in med svojimi čebelarskimi tovariši. Spodbudno bi bilo to podjetje tudi zaradi tega, ker bi nastala med zadružniki tekma za čim boljše uspehe.

S tem, ko dajem ta svoj predlog v javnost, prosim vse one, ki bi hoteli k zadrugi pristopiti, da mi to pismeno naznajo. Nato jih bom povabil na sestanek, da se podrobneje dogovorimo.

Naslov: Anton Žnideršič (Pekatete) — Ljubljana.

Pripis uredništva. V Mežici so to idejo že pred leti uresničili. Več malih čebelarjev si je postavilo skupen čebelnjak, kjer čebelarijo z navdušenjem in v tako lepi slogi, da je veselje. V čebelnjaku je zelo domačno, okoli njega pa vedno vse živo, ker prihajajo tja na »ogled« številni prijatelji čebelarjev in interesenti čebel, da ne govorim o boljših polovicah čebelarjev. Zanimivo pa je, s kakimi sredstvi in iz kakšnih snovi so si čebelnjak postavili. Temelj je iz malo znane opeke »Energos«, ogrodje čebelnjaka so napravili iz nestrohljivega lesa dobro znanega drevesa *Diligentia slovenica*, streha pa je iz zelo trpežne in žlahtne pločevine »*Amoria apium*«, ki varuje proti kakršnikoli ujmi. Vsi deli čebelnjaka so ozaljšani z ornamentmi po načrtih, ki jih je napravil arhitekt Skromny. Zadružni delež je računat na zlati prijateljski podlagi. Pozdravljeni mežiški »zadrugarji«!

Čebelarstvo v kranjskem okraju.

Fr. D. Jug — Brezje.

VI. Selška dolina.

(Dalje.)

d železniške postaje na Trati pri Škofji Loki vodi krasna široka cesta skozi slikovito škofjeloško mesto. Pred kapucinsko cerkvijo krene proti Stari Loki in od tu po pestrem polju proti zahodu mimo

Strahlovega gradu, dalje pod zarasli Ljubnik (1024 m) in Križno goro, kjer se dolina zoži. Od tu vodi cesta ob mali reki Sori skozi romantične loge. Prva vas od Škofje Loke je Praprotno (8 km), druga pa Bukovica (9 km).

Od tu je lep razgled na Sv. Mohorja (948 m) in Sv. Miklavža (957 m). Cesta se vije dalje mimo gore Sv. Jošta ter nas pripelje na neko višjo teraso, s katere zagledamo ljubko vas (občino in župnijo) Selca (14 km). Tu stoji znameniti »Dom« našega drja. J. Ev. Kreka, njegovo mladostno domovanje in njegov »tuskulum«.

Selška dolina je obdana z visokimi gorami. Proti severu jo ščiti že znani Blejš, proti jugozapadu pa bohinjsko gorovje z Ratitovcem (1666 m). Iz Selca so krasni izleti na vse strani doline,

k Sv. Joštu, na Ratitovec, v Dražgoše, v Jelovico, na Jamnik, v Kropo in Radovljico ter na drugo stran na lepi Martinj vrh in k Sv. Lenartu.

Občina Selca je ena izmed najboljšežnejših v Kranjskem okraju. Obsega 4 župnije s 4566 prebivalci in 20.886 ha površine. Župnije so: Selca (436 m), Bukovščica (450 m), Sv. Lenart (753 m) in Dražgoše (853 m). Ta leži visoko pod Jelovico. Prebivalstvo se peča večinoma s kmetijstvom in tudi z lesno industrijo, drvarstvom in s čipkarstvom.

Od Selc dalje se dolina zopet zoži ter pridemo najprej na Češnjico (17 km), nato pa v trg Železnike (18 km). — Železniki so neko središče med Škofjo Loko in Podbrdom onkraj državne meje. Trg je stisnjen v ozki dolini, ki nima pozimi štiri mesece solnca. V gornjem koncu stoji še dimnik v spomin na nekdanjo fužinsko dobo.

V Železnikih so bile v srednjem veku velike fužine, ki so proizvajale zlasti žeblje. L. 1348. so se tu naselili Furlani iz mesta Palmanova, ki so l. 1379. prišli pod

oblast brižinskih škofov. V zadnjem stoletju je pa pod avstrijsko oblastjo železarski obrt čisto propadel, ker so fužine presneli na Jesenice. Ljudje so se pričeli izseljevati in sedaj šteje občina še komaj 860 prebivalcev.

Od Železnikov drži cesta dalje v Zalog (23 km), ki je že v soriški občini. To je prijazen, miren, gorski kraj, primeren tudi za letoviščarje. Od tu se cepijo kolo-vozni poti na razne strani, v župnijo Davče, v Javorje in Petrovo brdo (804 m). Glavna cesta pa gre mimo Davč čez italijansko mejo v Podbrdo.

Zadnja postojanka selške doline je občina in župnija Sorica (30 km). Obdaja jo od ene strani visoko bohinjsko gorovje, od druge pa prijazno cerkljansko hribovje. Sorica je že čisto planinski kraj (816 m). Prebivalci se pečajo večinoma z živinorejo, mlekarstvom, sirarstvom in planšarstvom.

Vsa Selška dolina ima tri občine z 48 večjimi in manjšimi vasmi in 7 župnij s približno 7500 prebivalci. Površina celokupne Selške doline znaša okrog 200 km². Koliko je posameznih kultur, je razvidno iz sledeče razpredelnice.

Občine	Njive	Travniki	Pašniki	Sadovnjaki	Vrtovi	Gozdovi	Nerodovitna zemlja	Skupaj ha
Selca	1019	1639	1600	64	10	8062	257	12656
Železniki	13	103	12	3	4	688	22	845
Sorica	431	1623	2910	17	5	2208	131	7385
Skupaj	1463	3365	4522	84	19	10958	410	20886

Čebelarstvo. Gozdovi zavzemajo v Selški dolini nad polovico površine, nekaj je pa tudi nerodovitne zemlje. Zavoljo tega smemo pri tej dolini računati kvečjemu na 90 km² pašnega polja.

Po prisojnih bregovih na jugovzhodni strani, kakor so Bukovščica pod Sv. Joštom, Zabreke, Topolje, Sušje, Polica, Rudno in Dražgoše, je v splošnem dobro podnebje za čebelarstvo, bolj slabe lege so pa v dolini in v območju Sv. Lenarta.

V višjih legah je precej izdatna spomladanska paša na pomladanskem resju, nekaj tudi na leski, katere je v zapadnem delu

doline v soriški občini zelo veliko. V dolini ob reki Sori se pa pričinja paša šele ob cvetenju borovnice in češnje. Nekaj dobijo čebele že prej na vrbi, a ta je zanje zelo pogubna, ker jih mrzla sapa veliko pomeče v vodo.

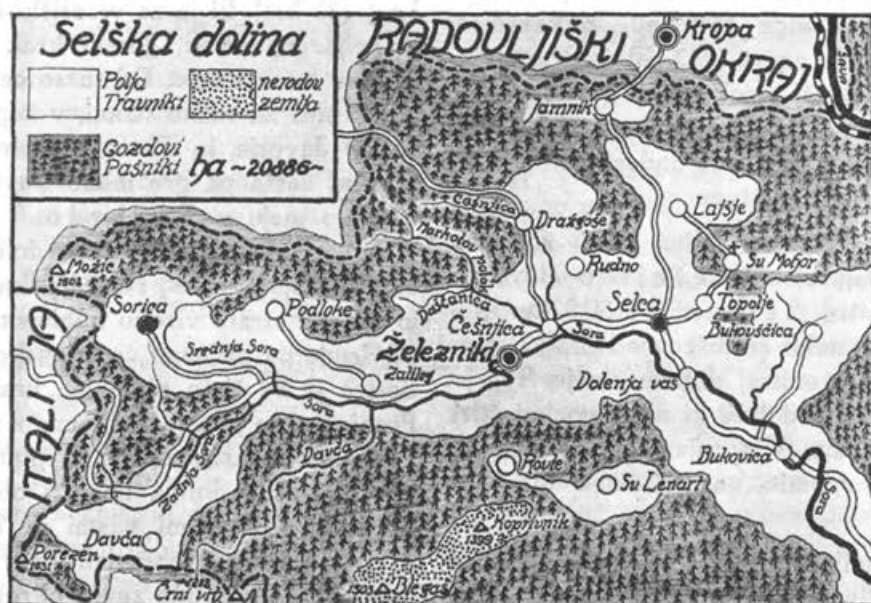
Glavna čebelna paša je travniška, in sicer je najizdatnejša kadulja in neki ½ m visok, višnjevo cvetoč plevel, ki mu seljani pravijo šmarni križ (Senecio vulgaris? Op. ur.).

Izdatno bero imajo čebele ob stalno suhem in toplem vremenu na smreki, ki prične mediti okrog 10. junija. Nekoliko

dobijo tudi na domačem kostanju, a ga je čimdalje manj, ker ga izsekavajo. Jesenske paše ni razen v dolini, kjer v nekaterih vaseh sejejo precej ajde, tako, da dobijo vsaj v ugodnih jesenskih prilikah pri nekaterih čebelarjih zimsko zalogo. V višjih legah sicer dobe nekaj na jesenskem resju,

vsakih 5—7 let enkrat. Takrat se pa do vrha napolnijo čebelarški lonci!

Občina Železniki pa ni kraj za čebelarstvo. Tam so le trije čebelarji z nekaj panji čebel. Enako je tudi z občino Sorico, kjer je planinsko podnebje že preostro. V tej občini je komaj 5 km² primernegega pašnega

ki pa ne med vsako leto in še daleč ne zadostuje. Zaradi tega so seljanski čebelarji do sedaj zelo pogrešali neobdavčenega sladkorja za dopolnitev zimske zaloge.

Odkar so pričeli posestniki travnike in pašnike čistiti in z umetnimi gnojili gnojiti, imajo za čebelno pašo čimdalje manj vrednosti, ker gnojila iztrebljajo medeče travniške cvetlice.

Tudi gozdovi nudijo nekaj čebelne paše. Vendar na dobro bero računajo komaj na

polja za čebele. V soriški župniji so le trije čebelarji, v Davčah pa samo dva.

Medu pridelajo v Selški dolini največ cvetličnega, ki je deloma pomešan s smrekovim, samo gozdnega ali igličevega pa le v dobrih čebelarških letinah. V vsej selški dolini je 15 točil za med in 25 preprostih kmetijskih stiskalnic za vosek.

Celokupni pregled čebelarstva v Selški dolini je razviden iz pričujoče razpredelnice. Podatki se nanašajo na zimo 1931/32.

Višina nad morjem	Občine	Prebivalcev	Čebelarjev	Kranjčev	A.-ž. panjev	Panjev drugih sestavov	Skupaj panjev	Štev. panjev na 100 prebivalcev	km ² pašnega polja	Število panjev na km ²
436	Selca	4565	42	290	320	40	650	14.23	85	7.64
455	Železniki	860	3	10	24	—	34	3.5	3	11.33
816	Gorica	1740	5	41	18	6	65	3.73	5	13.00
—	Skupaj	7165	50	341	362	46	749	10.45	93	8.05

Kronika. Čebele v Selški dolini goje sami kmečki čebelarji, in sicer zgolj zaradi domačih potreb. Organizirani so v čebelarški

podružnici, ki dobro uspeva. Ustanovljena je bila l. 1911. na pobudo zelo agilnega čebelarja Franca Lotriča na Češnjici, ki je

tudi podružnico vodil do l. 1927. Tedaj je zaradi preobremenjenosti z drugimi posli to mesto odložil. Od tedaj je bila podružnica pod vodstvom Franca Bogataja v železniški občini, sedaj ji pa načeluje Franc Šmid v Selcih. V vodstvu se kaže dober napredek, kajti nad polovico čebelarjev je včlanjenih pri podružnici.

Pred 30 leti je bilo v dolini več čebelarjev nego sedaj. Vzrok propadanja je večinoma zastoj trgovine z živimi čebelami, ki je prejšnje čase dajala čebelarjem vsaj nekaj gotovega dohodka; nekoliko pa tudi zaradi propadanja čebelne paše, ki jo je čimdalje manj. Vendar se opaža v zadnjih letih, odkar deluje čebelarska podružnica, znaten napredek v umnem čebelarstvu. Statistika nam kaže, da A. Ž. panj prodira na vsej črti v selški doolni ter se ga čebelarji oprijemajo z vedno večjim veseljem in čebelarijo v njem s povoljnim uspehom.

Prevažanje čebel v pašo polagoma opuščajo, ker se to več ne izplača. Prevažajo seveda še oni, ki so primorani zaradi pomanjkanja paše. L. 1931 je odpeljalo le še 9 čebelarjev okrog 130 panjev čebel v škofjeloško okolico na ajdovo pašo.

Zdravstveno stanje čebel je v splošnem

povoljno, le v hudih zimah se pojavi tu pa tam kaj malega griže, pa še to največkrat zaradi gozdnega medu. V letih 1916. in 1927. je bila v treh čebelnjakih n o s e m a , a v zadnjih 4 letih o tem ni več čuti. Gnilobe pa v tej dolini ne p o m n i n o b e n č e b e l a r .

Čebelno pleme ni popolnoma čisto. Nekateri čebelarji mejijo na Italijo ter se že tu pa tam opažajo čebele, ki imajo na zadku rumene pasove; vendar v večini prevladuje le domače pleme, t. j. siva čebela.

Tudi čebelarskih starost ne smemo prezreti. Že nad 50 let čebelari 79letni Matija Lotrič v Hudem klancu, in to večinoma s povoljnim uspehom. Ta ima še nekaj zanimivih, starih, umetno poslikanih končnic. To velja tudi o Alojziju Lotriču v Dražgošah, ki ima najobsežnejše čebelarstvo v okolišu.

V soriški občini sta bila pred 20 leti samo dva čebelarja: pokojni Franc Kejžar in Miklavž Tušek iz Dovč. Čebelarila sta vsak s 70—80 kranjiči, ki sta jih vozila v razne kraje v pašo. Spomladi sta pa razpošiljala plemenjake v tujino. Tudi sedaj še v tej občini prodado vsako jesen nekaj kranjčev in matic.

Čas počitka — čas dela!

Virmašan.

imski meseci so čas počitka za čebelarje in čebele, vendar za čebelarja samo toliko, kolikor ni dela pri čebelah. Ima pa opravila s kuhanjem voska, nadalje s popravo panjev in orodja kakor tudi z napravo novih panjev.

V pozni jeseni ali v začetku zime je čas za kuhanje voska. Takrat ima že vsak čebelar lahko vse voščine zbrane, svoje in od drugih čebelarjev, katerim kuha. Veliko jih je, ki ga kuhajo sami na razne načine in z raznim orodjem in vsak misli, da skuha najlepšega. Če ima na dnu kolača za prst debelo kaleža, ga ima še vedno

za čistega in lepega. Ko ga prinese v prodajo ali v zameno za satnice in ga DČ zavrne ali pa odbije odstotke za kalež, se jezi, da to ne pospešuje čebelarstva, temveč je to oderušstvo od strani društva. Kakor vsak trgovec plača blago po kakovosti, ga mora tudi društvo, če hoče da ostane pri življenju. Kakšno blago znosijo za satnice, se lahko vsak čebelar prepriča pri DČ in prava umetnost je iz tega napraviti lepe satnice. Hvale vreden je sklep društva, da prežganega in slabo očiščenega voska sploh več ne sprejema ne v nakup ne v zameno za satnice.

Dosti se je že pisalo o pravilni kuhi voska, vendar najboljši opis ne pove vsega. Največ se čebelar nauči, ako se udeleži

tečajev o kuhi voska, katere prireja naše društvo. Tam vidi vso pripravo in ves potek dela, kako se kuha res čist in brezhiben vosek z majhnim trudom in majhnimi stroški.

Med letom se večkrat pokvari kako orodje ali panj in če takrat ne utegneš popravljati, odložiš to za zimo. Glej, da sedaj ne pozabiš na to, da boš imel spomladi vse v redu, da lahko karkoli takoj vzameš v roko. Ni bolj sitnega, ko potrebuješ panj ali orodje, da ju po dolgem iskanju dobiš že vsa razbita, da sploh nista za rabo.

Poglej vse panje, posebno vse njih premične dele. Kakemu manjka to, kakemu drugo. Kakšen del se izgubi, sedaj ga lahko nadomestiš z novim in popraviš, kar je pokvarjenega. Poglej vse matične rešetke, če so cele. Rado se primeri, ko porezuješ prizidke na rešetki v panju, da z napačno kretnjo rešetko predreš in če tega ne zapaziš, uhaja matica skoz to odprtino v medišče. Potem se pa jezíš na panj da je za nič, ko ne moreš točiti, ker je povsod zalega. Ne pomisliš pa, da tega ni kriv ne panj ne rešetka, pač pa tvoja zanikarnost, ker ne pregledaš panja in ne popraviš škode o pravem času.

Vsako jesen treba podreti več satov, ki niso zaradi starosti ali nepravilnega dela za rabo. Po navadi so stari satniki sposobni le še za ogenj. Zato ne tlači satnic v stare, črvive satnike, ko jih pri mizarju za majhen denar lahko dobiš, kolikor jih potrebuješ. Ako jih sam zbijaš in nimaš za to potrebnega modela, izposodi si ga pri čebelarju-sosedu, da boš napravil vse satnike res lepe in enake. S prosto roko nikoli ne napraviš vseh enakih in kako se dela potem s takimi, ve vsak, kdor je poskusil.

Imel sem že opravka pri čebelarjih, kateri so imeli vsak A. Ž. panj od drugega mojstra. Pri večletnem čebelarjenju se satniki zmešajo in pridejo v različne panje. Ni baš lepo, ko vzameš okence iz panja in vidiš, da ima vsak satnik svojo mero: eden

višji, drugi nižji, ta daljši, oni krajši. Pri nekaterih 2 cm prostora med satnikom in matično rešetko, odnosno stropom panja, pri nekaterih pa komaj nekaj milimetrov. Ob dobri paši zadelajo čebele ves prostor nad satniki. Ni čuda, da se posebno začetnik boji dela v takem panju, ko vleče in trga zabetonirane sate narazen. Razburjene čebele pikajo, da je joj, čebelar ves opikan in oplašen stlači satnike nazaj v panj, ne oziraje se, ali so v pravi legi. S tem izgubi veselje do teh panjev in še v resnični potrebi ga nerad odpira, ker ima še v dobrem spominu zadnji pregled. Tak čebelar navadno zavrže panje s premičnim satjem in se oprime kranjičev, ker s temi ima manj dela in jeze. Od tistega časa je potem najhujši nasprotnik vsakega čebelarskega napredka.

Zato pazi, ako delaš sam ali pa kdo drugi panje, da so res pravilno in dobro narejeni. Kar ni, popravi si sam, ko je še panj prazen, ker v obljudenem je to težko, ako je sploh mogoče. Najbolje je, da so vsi panji točno ene mere, in vsi premični deli označeni s številkami ali črkami, da ni treba posameznih delov, ko jih potrebuješ, šele primerjati, v kateri panj spadajo. Kranjiče delajo večinoma čebelarji sami. Resnica je, da ima sto čebelarjev tudi sto mer za kranjiče. Ako ga opozoriš na ta nedostatek, dobiš izgovor, da je imel take deske ali pa da je ravno za to mero napravljen čebelnjak. In manjši panji so tudi prej polni, in ko jih spomladi proda, čebelarski trgovec itak ne gleda dosti na mero, pač pa na težo in kakovost satja in čebel. Je to resnica, vendar to kviri ugled naše trgovine. Kupec kupi in plača za normalen kranjski panj, dobi pa majhno škatlo take oblike, da se drugič rajši obrne na drugega trgovca, kateri mu bolj solidno postreže. Tudi v tem oziru bo še treba pouka, da se bo povsod uveljavil, posebno za kupčijo, enoten kranjski panj mere 70×30×16 cm, kakor ga je določilo »Slov. čeb. društvo«, da ne bo več pritožb kupcev. Danes, ko se naši čebelarski trgovini posebno od inozemstva stavi toliko

ovir za uvoz naših čebel, moramo gledati, da vsaj še to, kar imamo, ohranimo.

Še eno skrb bi moral imeti vsak čebelar: kako je z njegovo zalogo za prehrano čebel ob neugodni pomladi. Do marca se že še prežive, čeprav ima panj bolj pičlo zalogo. Zimske mesece, ko ne goje zalege, je poraba majhna, tem bolj pa naraste spomladi, ako je ugodno vreme, da narava nudi že obnožino, medu pa ne. Ta-

krat kar vidno kopni zaloga v panju. Za take čase mora imeti vsak čebelar še nekaj medu ali vsaj sladkorja, da lahko v sili priskoči lačnemu panju na pomoč.

Letos bo imelo naše društvo sladkor za spomladansko pitanje čebel. Člani ga bodo lahko naročili in z njim pomagali potrebnim panjem. Vestni čebelar ga naj pravočasno naroči, da ga ne bo iskal, ko bodo panji že cepali.

Čebelarska opravila v februarju.

Februarja meseca je najbolje, da čebele še ne izletavajo. Dobro je, ako je še ves mesec hladno, da ne silijo iz panjev. Zunaj so še hladni vetrovi in malo toplote in marsikatera trudna čebela, ki v sili sede kam v senco, otprne na mestu, mnogo se jih pa pogubi, ko stikajo za vodo, ali pa popadajo v sneg. Trda pa prede sedaj panjem, ki prezimujejo na slabem gozdnem ali listnem medu. Zaradi neprebavnih snovi (dekstrina), ki jih je v takem medu posebno mnogo, so zadki čebel že prenapolnjeni s trebežem. Panji postajajo od dne do dne nemirnejši, čebele zapuščajo toplo zimsko gručo in silijo iz panja, da bi se iznebile težkega bremena v črevesju. Sila je velika in čebele se nič več ne ozirajo na mraz zunaj panja in vsaka, ki se prikaže pri žrelu, je zapisana smrti. Taki panji se po navadi že do srede meseca izlete.

V tem mesecu začnejo panji že po malem zalegati. S tem trenutkom pa postane življenje v družini bolj živahno, kar spoznamo po nekoliko močnejšem šumu, ako prisluškujemo. Proti sredi meseca je pri nas po navadi solnce že tako toplo, da se čebele lahko otrebijo. Za ta dan naj se čebelar le pripravi, da bo vse v redu in da bo naglo opravil, kar bo treba. Skrbí naj, da je sneg pred čebelnjakom odkidan in da ga tudi na strehi ne bo. Kadar zapiha jug in se toplomer v sencí dvigne na 8° C ter posije toplo solnce že v prvih dopoldanskih urah, sme čebelar pričakovati splošni trebež čebel. Za to važno priliko morajo biti tla pred čebelnjakom kopna, da imajo čebele, ko

se vračajo trudne, v sili kam sestti. Ako še niso kopna, jih moramo pokriti z deskami, z žakljevino, s strešno lepenko ali pa potrositi z žaganjem, s senenim drobirjem ali pa s kakršnokoli steljo. Brade odvijemo, morebiti zožena žrela pa odpremo na stežaj, da morejo čebele neovirano izletavati. Ako je v sencí vsaj 5° toplote, lahko začnemo s snaženjem panjev. To delo moramo opraviti naglo in mirno, da čebel preveč ne vznemirjamo. Z grebljico postržemo mrtve čebele in voščeni drobir. Dno mora biti popolnoma čisto. Če treba, ga moramo omesti še z omelcem, s katerim lahko sežemo pod gnezdo. Zelo lahko je to delo za tistega, ki ima v panjih lepenko. Potegne jo ven, namesto nje pa dene novo, osnaženo, pa je delo v kraju. Potem se vsaj lahko prepriča, če ni med mrtvimi čebelami tudi matica, kje sede čebele in do kam so se že pomaknile za živežem.

Pri takih prilikah ne smemo po panjih po nepotrebnem brskati. Čebele potrebujejo sedaj toplote in ne bi bilo prav, ako bi imeli panj zgolj iz radovednosti predolgo odprt. Shlajeni panji potrebujejo dolgo časa, da se zopet segrejejo.

Ako smo panje jeseni zadostno preskrbeli z medom oz. s sladkorjem, se sedaj še ni bati, da bi jim bil živež že pošel. Tisti pa, ki je čebelam jeseni odmeril hrano s skopimi rokami, pa mora že sedaj ob prvem trebežu dognati, kateri panji so potrebni pomoči in kdaj. Najbolje je, ako z dodajanjem ne odlašaja in poklada že zvečer na dan trebeža. Prav je, ako nalije razredčen med ali pa toplo slad-

korno raztopino — 1 kg sladkorja na 1 l vode — v lepe, prazne sate in jih postavi tik čebelnega gnezda, da imajo živež v neposredni bližini. Pičo nalijemo v sat na ta način, da ga položimo na dno kake večje posode z visokim robom, nato pa vlivamo tekočino z višine 30—40 cm. Curek mora biti tanek, sicer odteče ves med. Za vlivanje je najboljši kak lonec z lijčkom. Nato s satom večkrat potrkujemo ob dno posode, ga obrnemo in nalijemo še drugo stran. Ta način pitanja je umesten zlasti ob hladnem vremenu in pa kadar nimamo rezervnih medenih satov. Če je pa zunaj južno in toplo, pa čebelam lahko pokladamo z običajnimi pitalniki.

Panje, ki so postali grizavi, to spoznamo po nešteti pegah po satnikih in satju ter po smradu, ki prihaja iz panja, moramo pregledati, da vidimo, kolika je škoda. Krajne sate ob strani, kjer ne sede čebele, vzamemo iz panja, ostale sate pa samo razmaknemo, da se prepričamo o stanju družine. Ako ima panj še dovolj živali in ako ni satje preveč onesnaženo, storimo prav, da družini pomagamo, da si zopet opomore. Ko so se čebele že temeljito otrebile, zamenjamo zelo onesnažene sate s čistimi, čebele z odvzetih satov pa ometemo v panj. Če je pa tudi notranjščina plodišča jako onesnažena, moramo vse sate s čebelami vred predejati v čist panj, ki smo ga poprej segreli z vročo opeko. Grizavemu panju zelo koristi, ako mu zvečer pokladamo prav toplo sladkorno raztopino. Panjev, ki so zaradi grize zelo oslabei, pa ne kaže reševati in je najbolje, da jih kasiramo, matico pa morebiti porabimo pri kakem drugem panju.

Panji, ki so se čez zimo močno izleteli brez vidnega vzroka, so sumljivi, da bolehajo za nozemo. Čebele iz takih panjev moramo poslati v preiskavo drž. veter. bakteriološkemu zavodu v Ljubljani, da si kasneje ne bomo imeli kaj očitati. Zlasti moramo biti pozorni, ako opazimo, da lazijo iz kakega panja čebele, ki krepelijo s krili in ne morejo zleteti, marveč padejo na tla, kjer se zbirajo v kupčkih.

Med najživahnejšim letom ne smemo panjev snažiti. Takrat rajši opazujemo let čebel. Morda opazimo kaj nenavadnega, kar nas opozarja, da ta ali oni panj ni v redu. Zlasti proti večeru moramo pozornost podvojiti. Ako so že vsi panji nehali letati in je samo pri kakem posameznem pred žrelom še živahno, moramo doznati vzrok nemira. Panj odpremo in prisluškujemo. Če ne slišimo glasnega šumenja in bučanja ter žalostnih glasov, je panj v redu. Nasprotno je pa skoraj gotovo izgubil matico. Čimprej ga preglejmo, da se prepričamo, ali je bil sum upravičen. Že ko bomo potegnili

prvi sat s čebelami iz panja, nam bo žival sama povedala, da je osirotela. Vse čebele živahno krepelje in jokajo. Ako je panj še živahen, mu moramo takoj pridejati kako rezervno matico, pa naj jo dobimo, kjer hočemo. Spustimo jo kar med čebele, ne da bi jo pripirali, saj jo bodo sprejele takorekoč z odprtimi rokami. Brezmatičnega slabiča pridružimo kakemu panju.

Osirotele panje moramo čimprej urediti, da ne nastane rop, ki se zlasti prve dni po trebežu tako rad vname. Prve žrtve so vedno osiroteli panji in pa slabiči, ki se ne morejo čvrsto braniti. Takim panjem moramo zožiti žrela kolikor mogoče.

Na dan trebeža naj domača gospodinja in tudi sosedova nikar ne razobeša perila, ki ga čebele s trebežem zelo onesnažijo.

Ako opazimo, da je v medišču vlaga (rosne kaplje), je najbolje, da ob kakem suhem in toplem dnevu prezračimo panje na ta način, da čez noč pustimo vrata panjev odkrta. Seveda moramo okenca v plodišču skrbno zapaziti s časopisnim papirjem, da ni prepaha. Mokre slavnice in blazine moramo posušiti na solncu.

Kako leto čebele močno ponesnažijo končnice panjev s trebežem. Pogled nanje potem ni baš lep. Proti večeru jih moramo umiti. V kebljico vroče vode denemo nekoliko mila. Panje namočimo z vodo enkrat ali dvakrat, da trebež omeščamo. Potem ga lahko kar z mokro krpo odstranimo; suh se barve močno drži. Zlasti onesnažena žrela in brade moramo temeljito očistiti. Snaga je tudi čebelam draga!

Vsa omenjena dela moramo čimprej izvršiti, kajti večkrat se pripeti, da se čebele komaj dobro izprelete in otrebijo, pa že pritisne nov val mraza, ali pa začne padati sneg, da ne moremo potem delati. Zlasti moramo paziti, da ne bodo stradale, kar se letos utegne marsikomu pripetiti. Žalostno je, da moramo na to sploh opozarjati.

Zadnji čas je, da zberemo vse voščine in jih skuhamo, da dobimo vosek za ulivanje satnic, ali pa da ga bomo pravočasno poslali DČ v zamenjavo za satnice.

Ne pozabimo čebel posebno skrbno zapaziti: sedaj potrebujejo toploto mnogo bolj nego pozimi.

Končno: prijatelj! ali imaš orodje in panje že v redu? Ali si že pripravil napajališče za čebele? Ali si poravnal članarino pri čebelarski podružnici? Ali si pregledal zalogo satja, če ga niso morda miši načele? Ne pozabi zakopati mrtve čebele, ki si jih nagrebel iz panjev in nametel pred čebelnjakom!

Pozdravljen od strica Matica!

Opazovalne postaje.

Julij Mayer — Dob pri Domžalah.

Glavno mesečno poročilo.

Ta mesec je bil za čebelice res pravi zimski mesec, mesec počitka. Po prvih lepih mesečnih dneh so se čebele kmalu umirile. Neprijazni megleni in mračni dnevi so to umiritev še pospeševali; le malokdaj je sonce izvajalo čebele iz panjev. Iz večine so imele priliko, da so se dobro otrebile. Le nekatere postaje javljajo, da ni bilo za to primerneга vremena.

V začetku meseca so ponekod še prinašale obnožino. Dve postaji javljata, da so prinašale obnožino celo proti koncu meseca, ko je minil prvi naval mraza.

Zimskemu počitku v panjih odgovarja tudi malenkostna poraba. Po večini se suče okrog $\frac{1}{2}$ kg. Gotovo so ponekod nekaj več porabile, vendar je tehtnica mirovala, ker se je med nasrkal vlage.

Čebele so povsod zdrave!

Krajevna poročila.

Podova na Dravskem polju. Dasi je panj na tehtnici povsod s firnežem prevlečen, vendar ob vlažnem vremenu precej »gor vzame«. Menim, da se med navzame vlage, ker imajo čebele mnogo medu odkritega.

Mesečni pregled za november 1932.

Kraj	Višina nad morjem m	Panj je teže						Zračna toplina			Dni je bilo												
		pridobil v			izgubil v			v mesecu čistia dkg	največ pridobit	naj-v.sja	naj-nižja	srednja mesečna	izletna	deževnih	snežnih	oblačnih	pol jasnih	jasnih	vetrovnih				
		1.	2.	3.	1.	2.	3.													mesečni tretini dkg		C°	
Vič pri Ljubljani	298	—	—	—	15	10	15	—	40	—	—	+11	—	5	+5.1	8	12	—	18	7	5	4	
Št. Vid n. Ljubljano	314	—	—	—	10	10	15	—	35	—	—	+16	—	8	+3.9	7	14	—	17	8	5	3	
Tacen pod Šmarno goro	314	—	—	—	—	—	25	—	25	—	—	+16	—	4	+5.8	5	10	—	22	2	6	12	
Virmaše pri Skofji Loki	361	—	—	—	25	20	20	—	65	—	—	+13	—	1	+4.5	9	12	—	19	8	3	14	
Blejska Dobrava	577	—	—	—	10	20	25	—	55	—	—	+12	—	3	+5.2	5	5	—	3	18	6	6	1
Dob	305	—	—	—	20	10	10	—	40	—	—	+14	—	7	+4.8	3	8	—	20	4	6	9	
Rova na Gorenjsk.	350	—	—	—	25	10	5	—	40	—	—	+14	—	5	+5.8	6	9	—	15	7	8	3	
Breg-Križe	483	—	—	—	10	10	10	—	30	—	—	+12	—	2	+2.5	—	8	—	22	5	3	5	
Cerknica	575	—	—	—	—	—	—	—	0	—	—	+15	—	5	+4.5	9	12	—	18	5	7	11	
Sv. Gregor pri Ortneku	736	—	—	—	12	18	24	—	54	—	—	+12	—	6	+3.4	8	11	—	15	6	9	13	
Krka	300	—	—	—	35	35	30	—	100	—	—	+13	—	6	+4.9	4	6	—	22	2	6	3	
Vavčja vas p. Semiču	280	—	—	—	20	15	35	—	70	—	—	+14	—	4	+3.8	2	6	—	23	4	3	14	
Novo mesto	180	—	—	—	20	20	10	—	50	—	—	+15	—	5	+5.9	12	8	—	19	6	5	4	
Leskovec p. Krškem	111	—	—	—	—	10	20	—	30	—	—	+14	—	1	+8.1	2	9	—	9	18	3	9	
Podova na Drav. polju	111	—	—	—	—	55	—	—	55	—	—	+16	—	4	+4.9	6	7	—	12	17	1	24	
Sp. Ložnica p. Žalcu	252	—	—	—	25	20	25	—	70	—	—	+9	—	5	+2	5	5	—	15	13	2	12	
Radvanje p. Marib.	270	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sv. Duh na Ostrem vrhu	536	—	—	—	35	20	25	—	80	—	—	+17	—	3	+4.7	6	5	—	17	7	6	2	
Predanovci	176	—	—	—	10	—	10	—	20	—	—	—	—	—	—	5	2	—	17	10	3	17	
Cezanjevci	182	—	—	—	30	30	—	—	60	—	—	+14	—	4	+5	2	7	—	17	12	1	11	
Muta	387	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Bučka	307	—	—	—	40	20	5	—	65	—	—	+15	—	3	+6.2	4	9	—	18	7	5	5	
Nedeljica pri Turnišču	170	—	—	—	85	40	—	—	125	—	—	+17	—	4	+7	5	2	—	19	6	5	10	
Koprivnik pri Kočevju	628	—	—	—	20	15	20	—	55	—	—	+14	—	9	+2.7	4	7	—	2	21	7	2	9
Studenci p. Marib.	—	—	—	—	5	20	—	—	25	—	—	+11	—	5	+3.3	8	2	—	16	7	7	10	

1) Vsi panji razen radvanjskega so A.-Z. sestava.

Virmaše pri Škofji Loki. Prve dni v mesecu so čebele izletavale in po malem nosile obnožino. Dobro so se prašile 24. in 25.

Št. Vid nad Ljubljano. Dobro so se prašile 4. nov. in nekatere so nosile celo obnožino. Drugi panji so se sprašili še 27. t. m.

Sp. Ložnica pri Žalcu. V zadnji tretjini so se čebele dobro otrebile in sedaj zopet lahko nastopijo zimski počitek. Čebele so zdrave.

Breg-Križe. Ta mesec so imele pravi zimski počitek. Ves mesec ni bilo izleta, dnevi so bili jesensko megleni.

Krka. Konec novembra so znatno nosile obnožino.

Bučka. Dne 5. t. m. so nosile še obnožino. Poraba zelo majhna; v drugi polovici meseca so porabile le 15 dkg.

Tacen pod Šmarno goro. Opazoval sem, da so iz nekaterih panjev čebele izletavale tudi ob slabem vremenu. Sklepal bi iz vsega ponašanja, da so imele še zalego.

Poziv vsem čebelarjem okoliša Brežic, Mokronoga, Višnje gore, Konjic in Črnomlja.

Čebelarstvo želi v gorenjih okoliših ustanoviti nekatere čebelarske postaje. Opazovanja so zanimiva in pribavijo čebelarju marsikatero prijetno urico. Obenem mnogo pripomoremo k podvigu našega čebelarstva! Vse čebelarje, ki se za poročevanje zanimajo in bi bili voljni voditi opazovalno postajo, prosim, da se javijo na naslov **Mayer Julij**, šolski upravitelj, Dob, Domžale.

Društvene vesti.

Vsem čebelarjem, članom in nečlanom, želita odbor društva in upravništvo lista prav srečno, zdravo in medeno novo leto. Naj bi novo leto nadomestilo, kar smo čebelarji v starem letu izgubili.

Predavanja. Podružnice, ki žele imeti letos predavanja, naj to sporoče glavnemu odboru. Navesti je v dopisu kraj, dan, uro in snov predavanja, ki si jo želite. Vse to pa spišite na posebno polo, ne pa med poročilo o občnem zboru.

Tečaj za začetnike ne bo februarja meseca marveč šele maja meseca in bo trajal dva dni (nedeljo in praznik). Prijave je poslati Osrednjemu društvu do 15. aprila t. l.

Sladkor. Januarja meseca bo društvo zopet začelo zbirati naročila na sladkor. Ker imajo čebele večinoma zelo pičlo zimsko zalogo, bo treba pokladati že v prvih gorkejših dneh februarja meseca. Društveni odbor hoče zato naročiti sladkor že konec januarja, da bo zares pravočasno v rokah čebelarjev. To pa bo mogoče doseči le, ako bo imel zadosti denarja. Če bo moral čakati, bomo sladkor gotovo dobili prepozno. Zato nujno prosimo vse člane in podružnice, da članarino nemudoma pošljejo osrednjemu društvu. Jeseni so čebele še lahko malo počakale brez sladkorja, pomladi pa ne bodo mogle. Čebelarji ne smejo dolgo čakati sladkorja, ampak ga morajo dobiti sproti. To pa bo le mogoče, če bodo vsi člani in podružnice storile svojo dolžnost.

Berite tudi objavo na strani 187 decembrske številke lanskega leta.

Sladkor bomo delili le članom, ki bodo članarino že poravnali in ki se bodo izkazali s člansko izkaznico za leto 1933, ki je natisnjena na ovojnem listu januarske številke »Sl. Č.«

Zaostala članarina. Kdaj bo plačana vsa zaostala članarina? Koliko časa, truda in stroškov žrtvujemo za izterjavanje, pa vse nič ne pomaga. Društvo je v vedni stiski zaradi plačevanja računov. Prosimo vse zamudnike, naj store vendar svojo dolžnost.

Vsem p. n. učiteljem-čebelarjem, šolskim upraviteljem in vsem čebelarjem.

Leto 1933. bo za slovenske čebelarje važno leto. Proslavili bomo namreč 200 letnico rojstva znamenitega našega rojaka Antona Janšca. Čebelarstvo se že sedaj pripravlja na to in zbira razno snov in gradivo, da bo čim dostojneje proslavilo to za slovenske čebelarje tako važno obletnico.

Zaradi statističnih podatkov za slavnostno številko »Sl. Č.-ja« ki bo ob tej priliki izšla, ter v propagandne svrhe potrebuje Čebelarstvo društvo med drugim tudi imena vseh čebelarjev Dravske banovine. Podatki naj obsegajo: 1. ime in priimek, 2. stan, 3. bivališče, 4. pošta, 5. približno koliko let čebelarji, 6. koliko ima panjev in katerega sestava.

Ker bi imelo društvo preveč stroškov, ako bi pismeno prosilo posameznike, naprošamo vsa šolska upravitelstva in vse čebelarje, naj pomagajo zbirati imena čebelarjev. **Vpisovanje naj se vrši po šolskih okoliših.** V polo je napisati vsakega, ki ima sploh kaj čebel. Šolska deca bo lahko mnogo pripomogla in delo olajšala, ako bo prinesla potrebne podatke iz svojih vasi.

Društvo prosi, naj se mu pošljejo podatki čimprej.

Čebelarji in podružnice, pomagajte z učitelstvom vred zbrati te podatke. Da ne bo zmešnjave, zbirajte po šolskih okoliših. Tajnik.

Vabilo. Odbor Čebelarkega društva prosi vse dosedanje člane, naj ostanejo zvesti društvu tudi v novem letu, nečlane pa vabi, da pristopijo in pomagajo dvigati naše čebelarstvo.

Spomnite se, da se bliža dvestoletnica rojstva našega prvega čebelarkega učitelja Antona Janševca. Naša dolžnost je, da dokažemo, da znamo ceniti moške, ki so delali za povzdigo našega čebelarstva. Da pa bo mogoče dvestoletnico Janševcega rojstva kar najdostojneje proslaviti, je potrebno, da se na to pripravimo že letos. Uspeha proslave pa ne bomo dosegli samo z lepimi prireditvami in govori, temveč s krepko in močno organizacijo, v kateri bodo združeni vsi čebelarji.

Zato kličemo: Za Janševo dvestoletnico vsi čebelarji v organizacijo!

Da se razumemo. Prvo številko »Sl. Č.« smo poslali vsem starim naročnikom. Kdor bo list obdržal, ga bomo smatrali za naročnika. Prosimo pa vse čebelarje, da naj ostanejo tudi v novem letu naročniki lista in naj lista ne vračajo. Položnica je priložena vsem 1. številkam, in to predvsem za direktne člane in one podružnične člane, ki so od svojih podružnic zelo oddaljeni. Želimo pa, da plačujejo člani članarino predvsem le po položnicah.

Občni zbor osrednjega društva bo letos v Ljubljani, kakor to določajo pravila. Vabilo bomo priobčili v prihodnji številki.

Zapiski sej ožjega odbora osrednjega društva.

XXXII. seja dne 10. novembra 1932.

Navzočni: gg. predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Raič in Dermelj. G. Žnidaršič je opravičil svojo odsotnost.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren.

G. predsednik je prebral pismo g. Žnidaršiča glede delovnega programa, ki naj bi ga odbor pri nadaljnjih sejah obravnaval.

Sklenjeno je bilo, da se v letu 1933 pošlje prva številka Sl. Č. vsem starim članom, nadaljnje številke pa le onim, ki bodo članarino poravnali.

Prof. Raič je prebral zanimivo poročilo g. Đorđevića o mednarodnem čebelarkeem kongresu v Parizu l. 1932. Poročilo bo objavljeno v odlomkih v Sl. Č.

Drju. Philipsu pokloni društvo vse letnike Sl. Č., ki so še na razpolago.

XXXIII. seja dne 17. novembra 1932.

Navzočni gg.: predsednik Verbič, Arko, Bukovec, Raič, Žnidaršič in Dermelj.

Zapisnik zadnje odborove seje je bil odobren. G. predsednik je predlagal, naj se pošlje g. Đorđeviću pismena zahvala za poročilo o čebelarkeem kongresu v Parizu.

Odbor je sklenil, da povabi gg. Sluga in Ivana Verbiča na prihodnjo sejo na razgovor zaradi izdelave karte pasišč.

Jeseničani so prosili za ustanovitev podružnice DČ na Jesenicah. Odbor je ustanovitev dovolil.

Glede naročitve rešetk pri domači tvrdki je odbor pooblastil DČ, da vse potrebno uredi.

Odbor je obravnaval predlog g. Žnidaršiča, kako pritegniti k sodelovanju v društvenih zadevah še druge mlajše moči.

Društveno knjižnico bo prevzel g. prof. Raič. Za knjižnico se bo izdelal poseben pravilnik. G. Mihelič, akademik iz Ribnice, bo sodeloval pri preiskavi čebel v laboratoriju g. dr. Kerna.

Odbor je sklenil, da priredi meseca februarja tečaj za začetnike, ki bo v Ljubljani.

Za tečaj o kuhi voska se je priglasilo toliko čebelarjev, da je bilo treba razdeliti udeležence na tri dni.

XXXIV. seja dne 24. novembra 1932.

Navzočni so bili vsi odborniki, kot gost pa g. Sluga.

Zapisnik zadnje seje je bil odobren. G. Rojina se povabi k prihodnji seji, da se mu izroči diploma o častnem članstvu.

Tajnik je poročal o nabiranju oglasov za Sl. Č. za leto 1933. Pogodba je bila sklenjena z g. Zemljičem proti 20 odstotni nagradi, ki se mu bo izplačevala v dveh obrokih, 10% takoj, ko izroči oglas, 10% pa po plačilu načuna za oglas. Odbor je to pogodbo odobril.

Odbor je obravnaval nabavo zemljevida z označenimi pasišči. Sklenjeno je bilo, naj ga sestavi g. Sluga do konca leta s pasišči na Ptujskem polju. Po izvedbi te karte se bo delo nadaljevalo, da dobimo zemljevid s pasišči vse Dravske banovine.

Vesti iz podružnic.

Napovedani občni zbori podružnic.

Podružnica Šmartno ob Paki bo imela občni zbor na Kraljevo takoj po prvi sv. maši v šolski sobi 5. razreda. Vse člane nujno opozarjamo na navodila v lanski 12. številki Sl. Č. glede naročila sladkorja in s tem v zvezi plačanja članarine.

Podružnica na Krki bo imela občni zbor dne 6. januarja po rani maši v šoli, Vabljeni vsi člani in nečlani.

Podružnica za Ormož in okolico bo imela občni zbor 6. januarja ob 8 zjutraj v hiši g. Hrziča Blaža v Mihovcih po običajnem sporedu. Čebelarji, pridite vsi in pristopite k podružnici, saj za »dežjem« mora »solnček« priti. — Odbor.

Podružnica Sv. Ilj pod Turjakom bo imela občni zbor dne 6. januarja ob 1 popoldne pri Sv. Florjanu v gostilni g. Repoluska. Člani, pripeljite še nečlane, ker bo po občnem zboru tudi predavanje! Pobiral se bo tudi denar za sladkor za spomladansko pitanje.

Podružnica pri Sv. Andražu v Sl. gor. bo imela občni zbor dne 6. januarja ob 3 popoldne pri Tomažu Tošu. Spored: Letno poročilo, vpisovanje članov in vplačevanje članarine, volitev odbora, slučajnosti. K številni udeležbi vabi odbor.

Podružnica Krtina ima svoj redni občni zbor v nedeljo 8. januarja 1933 pri »Jernem Jaku« na Prevojah. Začetek ob poltrem popoldne.

Na dnevnem redu so razna poročila, članarina, dobava sladkorja, kontrola medu itd.

Pridite polnoštevilno in pripeljite še druge čebelarje. — F. M.

Podružnica Jesenice: Po sklepu odborove seja se bo vršil redni občni zbor podružnice v nedeljo, dne 15. januarja 1933, ob 10 dopoldne v osnovni šoli na Jesenicah z običajnim dnevnim redom. Po končanem občnem zboru se bo vršilo predavanje o kužnih boleznih odrasle čebele. Odbor.

Čebelarstva podružnica v Kranju bo imela občni zbor 6. januarja 1933 v prostorih g. Finka v Kranju. Ob tej priliki se bodo sprejemala naročila za sladkor. Pričakujemo številno udeležbo.

Čebelarstva podružnica Vnanje gorice bo imela občni zbor 15. januarja ob 13 popoldne v prostorih g. Ignacija Novaka v Vnanjih goricaht št. 29. Vabljeni vsi, člani in nečlani.

Čebelarstva podružnica pri Sv. Lenartu v Slov. goricah vabi vse čebelarje svojega okoliša k občnemu zboru, ki se bo vršil 6. januarja ob pol osmih v ljudski šoli pri Sv. Lenartu. Ker je dnevni red občnega zbora zelo važen, vabimo k obilni udeležbi.

Podružnica v Tacnu vljudno naznanja vsem članom, da bo občni zbor 6. januarja ob 15 pri Ivanu Snoju v Tacnu št. 19. Vabljeni vsi člani in prijatelji čebelic. Obenem želimo vsem čebelarjem srečno in medu polno novo leto. Odbor.

Podružnica v Poljanah za Poljansko dolino bo imela občni zbor 8. januarja v osnovni šoli v Poljanah. K obilni udeležbi vabi odbor vse člane in nečlane.

Podružnica za Slov.-Bistriški okraj bo imela občni zbor 8. januarja ob 9 v šoli v Črešnjevcu. Udeležite se ga vsi člani in pripeljite s seboj tudi nečlane!

Podružnica v Sodražici bo imela občni zbor 15. januarja ob ½ 3 popoldne v prostorih narodne šole v Sodražici.

Prosim, da se člani udeleže mnogoštevilno, da zvedo o podružničnem delovanju v preteklem letu in da napravimo načrt za letoš. Čebelarji, ostane še nadalje zvesti člani in pridobivajte novih. Agitirajte za našo organizacijo. — Fr. Zajc, tajnik.

Podružnica za Breznico. Redni letni občni zbor bo dne 8. januarja ob 11 dopoldne z običajnim sporedom v poslopu osnovne šole na Breznici. Pridite prav vsi! — Odbor.

Podružnica za Ptuj in okolico bo imela občni zbor na praznik Sv. Treh kraljev 6. januarja v šoli na Bregru. Začetek ob ½ 10 dopoldne. Vabimo vse čebelarje in interesente k udeležbi.

Podružnica za Maribor in okolico bo imela občni zbor 6. januarja ob 9 na III. deški osnovni šoli v Mariboru, Ruška c. 12. Pozivamo vse člane, da se ga polnoštevilno udeležijo ter pripeljejo s

seboj še neorganizirance, kajti pravico do nabave cenenejšega sladkorja za pomladansko pitanje imajo samo člani. Zato pa vsi v organizacijo! Odbor.

Podružnica za Zg. Dravsko polje bo imela občni zbor 8. januarja ob 9 v prostorih g. Lobnika v Orehovi vasi. Poleg običajnega sporeda bomo obravnavali posebno glede dovoza tujih čebel na naša pasišča.

Podružnica v Križevcih pri Ljutomeru bo imela svoj občni zbor 15. januarja ob 8 v šoli. Vse, ki še letos niso bili člani, vabimo, da pristopijo še na dan občnega zbora. Prijatelje pa vabimo na čebelarski ples, ki bo 8. januarja v prostorih tovariša Jureša v Borecih.

Podružnica za Rogatec z okolico bo imela občni zbor v nedeljo 8. januarja ob 9 v Spornovi gostilni v Rogatcu. Udeležite se vsi člani in prinesite članarino za prihodnje leto kar s seboj!

Podružnica Zagorje bo imela občni zbor v nedeljo 8. januarja ob 2 popoldne pri Asiču na Lokah. Tajnik.

Čebelarjem Ljubljane in okolice! Odbor čebelarske podružnice za Ljubljano in okolico vabi prav vse čebelarje, ki se zanimajo za podružnično delovanje, da prisostvujejo mesečnim odborovim sejam. Vaše nasvete in predloge bomo radi upoštevali, pa tudi sicer se imamo čebelarji vedno kaj pogovoriti. Prihodnja odborova seja bo v torek 10. januarja 1933 ob 8 zvečer v posebni sobi gostilne pri Bankotu (»Nacetu«) na Šmartinski cesti v Ljubljani. V skupnosti je moč — zato na veselo svidenje! Odbor.

Podružnica za Velenje je imela občni zbor dne 8. decembra 1932. Udeležba ni bila odlična. Navzočih je bilo 13 članov in 2 nečlana. G. predsednik je obširno govoril o velikem pomenu organizacije. Tajnik, ki je tudi blagajnik, je podal svoje poročilo. Leta 1932 so bili 3 sestanki in 1 občni zbor. Obiskala sta nas gospoda predavatelja Kosi in Peternel. Članov je bilo 21. Blagajna izkazuje 1268 dinarjev dohodkov in 616 Din stroškov; prebitek znaša 652 Din. V odboru so: predsednik učitelj Mlinšek Franc iz Velenja, podpredsednik šol. uprav. Pokeržnik Ferdo iz Škal, tajnik in blagajnik šol. uprav. Bratkovič Anton iz Št. Janža n. V. g., odbornika: Povh Jožef iz Pake in Zajc Vekoslav iz Šaleka. — Vsak član plača samo 30 Din članarine za l. 1933, ostanek prispeva podružnica iz svojega imetja. — Osrednje društvo in podružnice naj skrbje z vsemi močmi, da bodo organizirani vsi čebelarji. V vsaki podružnici naj bodo zastopane vse sosednje vasi (in občine). Vsaka podružnica naj deluje na to, da se ustanovi podružnica v sosednjem kraju. Le v močni organizaciji dosežemo moč in napredek. Skrbimo tudi za izboljšanje čebelne paše. Sklenili smo, da bomo širili akacijo, ki je v naših krajih marsikje ni. Bratkovič Anton, tajnik.

Drobiž.

Odlikovanje Maurice Maeterlincka. Znamenitega belgijskega pisatelja Maurice Maeterlincka je belgijski kralj povzdignil v grofovski stan v znak priznanja njegovih izredno velikih zaslug na književnem polju. Nekatera njegova dela, n. pr. »Življenje čebel«, »Življenje mravelj« in »Življenje termitov«, uživajo svetoven sloves in so prevedena v vse svetovne kul-

turne jezike. Slovenski prevod knjige »Življenje čebel« je založila »Kmetijska Matica« v Ljubljani. Kdor hoče poznati krasoto Maeterlinckovega peresa, naj seže po tej knjigi.

Proslava Franja Sudarevića, predsednika hrv.-slav. čebelarskega društva v Osijeku. Dne 9. oktobra lanskega leta so mnoga društva v Osijeku na svečan način proslavila

70 letnico rojstva in 50 letnico javnega dela g. Franja Sudarevića, predsednika hrv.-slav. čebel. društva v Osijeku. Na ta dan so odkrili na njegovi rojstni hiši spominsko ploščo z dopravnim reliefom slavljenca.

Prav redki so primeri, da narod še živega človeka tako proslavi, toda šolski ravnatelj Sudarević ima tolike zasluge za književnost in prosveto, da je narod smatral za svojo najmanjšo dolžnost, da mu postavi skromen spomenik ob njegovi 70 letnici.

50 let neumornega in nesebičnega dela za napredek svojega naroda, zlasti pa mesta Osijeka, ima slavljenec za seboj. Bil je dolgoleten član in prvi predsednik kluba hrv. književnikov in umetnikov v Osijeku. Mnogo se je udeleževal na književnem polju. Zanimivo je, da deluje v čebelarstvu že blizu 50 let. Vrh tega je tudi podpredsednik »Zveze jugoslovanskih čebelarstev«.

Sudarevićeve proslave se je udeležilo mnogo naroda in mnogo društev. Tudi osiješko čebelarstvo je proslavilo svojega ljubljenežnega predsednika izredno prisrčno.

Slovenski čebelarji pošiljamo, čeprav post festum, prisrčne čestitke z željo, da v zdravju in sreči še nadalje vodi hrvatske čebelarje. Živel!

25 letnico obstoja bavarskega čebelarstva zavoda v Erlangenu so proslavili lanskega 1. novembra vsi nemški čebelarstvi. Velike so zasluge tega zavoda za napredek nemškega čebelarstva. Pod vzornim vodstvom dr. Zandra se je zavod razvil iz neznatnih početkov v vzorno napravo, ki znanstveno zasleduje vse, kar zadeva čebelarstvo. Poleg omenjenega vodje delujejo na zavodu še trije asistenti-znanstveniki. Obseg dela je tekom let tako narasel, da izvrše sedaj na leto 1500—2000 preiskav. Pod vodstvom zavoda je 40 opazovalnih in 60 prašilnih postaj. V 25 letih so vzredili nad 3000 zlahtnih matic, ki so jih oddali čebelarjem. Izobrazili so skoraj 7000 čebelarjev na 168 tečajih.

Vodja dr. Zander je čebelarstveni znanstvenik svetovnega slovesa. Njegovi številni vzorni čebelarstveni spisi so tudi marsikateremu slovenskemu čebelarju znani. Zavod v Erlangenu je služil za vzor tudi drugim čebelarstvenim znanstvenim zavodom, ki so jih ustanovili v raznih državah.

200 letnica rojstva našega slavnega čebelarja Antona Janše ne moremo bolj primerno proslaviti kakor s prav živahnim delovanjem za napredek našega čebelarstva. Osrednje društvo bo brez dvoma storilo svojo dolžnost, želimo pa, da bi tudi naše podružnice vse brez izjeme prav živahno delovale v korist našemu čebelarstvu. To bi bila najlepša pro-

slava in najlepši spomenik velikemu našemu rojaku.

Kaj zmore dobra volja. »Včela moravska« poroča o nekem gozdarju, ki je bil pred leti prestavljen na posestvo nekega nadvojvode v Beskidskem pogorju. V dolini, kjer je tekel pred sto leti širok potok, pa se je posušil, je sedaj mnogo prodovine, daleč naokoli pa sami vzorno zasajeni bukovi, smrekovi in jelovi gozdovi. Paše za čebele ni bilo nikake. Gozdar pa je bil v čebele tako zaverovan, da jim je na vsak način hotel ustvariti pogoje za življenje. Ves prod je obsejal z različnimi deteljami in medečimi rastlinami. Zanemarjene pašnike je očistil gramoza, nanje navozil dobre zemlje iz bližnjega gozda, jih pognojil z umetnimi gnojili in posejal z belo deteljo. Kmetom je podaril seme švedske detelje in esparsete in zasadil velik sadovnjak. Ob cesti je zasadil lipov drevored, vse primerne prostore pa posejal in zasadil z najrazličnejšimi medečimi rastlinami in grmičevjem. Šele po osmih letih dela, ko je ugotovil, da je tam dovolj hrane za sto panjev, si je nabavil čebele.

Ta primer pač živo dokazuje, kaj zmoreta trdni volja in ljubezen do kake stvari.

Pozor pomladi! Lansko jesen je marsikdo opazil, da se nekateri panji, ki smo jim pokladali sladkor, zastavili obilo zalege. Seveda so zanje porabili mnogo dodanega živeža. Zato moramo biti na take panje pozorni že v zgodnji pomladi, da ne bodo trpeli pomanjkanja in da jim lahko o pravem času pomagamo. Ker je bila zima doslej prav mehka, utegejo panji precej porabiti. Zatorej — pozor, da ne bo grenkih presenečenj!

Reže med panji moramo jeseni skrbno zapaziti s papirjem. Panji niso tako natančno izdelani, da bi jih bilo mogoče stisniti tesno drugega k drugemu. Skozi reže brije potem burja in čebele trpe zaradi mraza, ki ga občutijo zlasti v zgodnji pomladi, ko je v panjih že precej zalege.

Prosimo, poročajte, kako bodo čebele prezimovale na sladkorju, ki je bil denaturiran z ogljem. Glede tega nimamo doslej nikakih zanesljivih izkušenj. Treba je dožnati, ali ne vpliva morda ogljeni prah kvarno na čebele, oz. na zalego in satje. Treba je tudi, da čebele točno in vestno opazujemo, vse, kar opazimo, pa sporočimo bodisi osrednjemu društvu ali pa uredništvu »Sl. Č.«. Zlasti opazujmo, ali se bo zalega neovirano razvijala, kakšno bo zdravje čebel po prvem trebežu in pomladi. Nekateri čebelarji so pokladali sladkor v razmerju 1 kg : 1 l, nekateri pa 1:8 in celo 1:7. Opazujmo, ali se je sladkor v panjih, ki so dobili gostejšo raztopino, morda strdil

in, kako so čebele v teh panjih prezimovale. Zasedovati moramo tudi, ali ni morda ogljeni prah kvarno vplival na barvo satja, oz. kasneje na barvo medu. Šele na podlagi točnih opazovanj si bomo na jasnem, ali je oglje primerno sredstvo za denaturiranje sladkorja. Ta ugotovitev je zelo važna za bodočnost. Zato želimo, da bi prejeli čim več poročil. Seveda upamo, da bodo poročila večinoma ugodna.

Da ne bo dvomov glede razdalje med posameznimi satji, opozarjamo, da so mere, ki so navedene na strani 61 v knjigi »Naš panj«, pravilne. Ulice morajo biti $11\frac{1}{2}$ mm široke, tako da znaša razdalja od srede do srede sata $36\frac{1}{2}$ mm. V knjigi »Naša košnica« je sicer navedeno, da znaša ta razdalja 35 mm, to se pa ni zgodilo po volji gospoda A. Zni-deršiča, marveč bržkone po volji prevajalca. Nekateri čebelarji, ki naročajo kvačnice (št. 29 seznama) pri društveni čebelarni, so nas opozorili na omenjeno razliko pri navedbi mere. Da v bodoče ne bo nepotrebnih vprašanj, naznanjamo, da so kvačnice narejene točno po pravilni meri, ki jo omenja knjiga »Naš panj« ($36\frac{1}{2}$ mm od srede do srede sata).

Vpliv sladkorja na čebele. Že desetletja uporabljajo čebelarji sladkor za pitanje čebel. Ves ta čas se pojavljajo svarila proti temu nadomestilu medu, češ, da s sladkorjem pitane čebele naglo oslabe in da tudi zalega, ki so jo vzredili s sladkorjem pitani panji, nima mnogo odpornosti in da je kratkega življenja. Tudi čebele, ki uživajo dalje časa sladkor, so mnogo manj odporne nego čebele, ki žive ob samem medu. V »Leipziger Bienen-Zeitung« pa dokazuje čebelar Tuschhoff, da je v Nemčiji najmanj gnilobe in nozeme v Porēnju, kjer je tako malo paše, da je treba leto za letom čebele krmiti pred zimo. Nedokazano je, da bi bil sladkor škodljiv odraslim čebelam, in zgolj besede so, ako govorimo o propadanju čebel, ki jih pitamo s sladkorjem. Sladkor sicer ne vsebuje tistih mineralnih snovi, ki jih potrebujejo odrasle čebele, toda škodljivi učinek tega bi se mogel pokazati šele čez leta. Posamezna čebela pa živi razmeroma kratek čas in čebele imajo vsako leto pomladi in poleti priliko, da žive ob normalni hrani, t. j. ob medu.

Profesor dr. Zander je l. 1917. na podlagi temeljitih poskusov dokazal, da se zalega začne šele takrat množiti, kadar začnejo čebele prinašati obnožino. Z njo vred se pa odprejo tudi medeni viri v naravi. Čeprav morajo v zgodnji pomladi pritegniti k prehrani čebel

še zaloge sladkorja v panju, dobivajo mlade čebele vendarle že hrano, ki vsebuje vse, kar potrebujejo. Med ne vsebuje dovolj snovi, ki so potrebne za rejo zalege; beljakovin in soli je v njem zelo malo, maščobe prav nikake. Vitaminov pa v medu sploh ni, to sta nedavno dokazala Trautmann in Kirchhoff na živinozdravniški visoki šoli v Hannoveru. Preiskala sta mnogo vrst medu, pa nista našla nikakih učinkov vitaminov A, B, C in D.

Češki čebelarSKI znanstvenik Soudek je hotel dognati, katere vrste živež najbolj vpliva na razvoj krmilnih žlez mladih čebel. Pokladal je čisto sladkorno raztopino, sam med, sladkorno raztopino z obnožino, med z obnožino in obnožino, ki jo je naškropil z vodo. Ugotovil je, da se pri hrani brez obnožine žleze sploh ne razvijejo in da se celo zmanjšajo. Nasprotno so se pa žleze po pokladanju mešanice z obnožino dobro razvile. Najbolje so se razvile pri pokladanju sladkorne raztopine z obnožino.

Ruski čebelar Mihajlov je napravljajl temeljite poskuse o postanku nozeme, ki je v osrednji in severni Rusiji zelo razširjenja. Ugotovil je, da donosnost čebelarstva ni odvisna od pojava kužnih zajedalcev, ki povzročajo to bolezen, marveč pade donosnost šele takrat, kadar čebele zelo obole. Za to pa mora biti dispozicija, to pa povzroča vselej neprimerna zimska hrana (listni in gozdni med). To je doktor Philipps krasno dokazal. V gozdnem medu je dekstrin, ki je neprebaven in ta povzroča in ustvarja pogoje za grižo in za razmah delovanja zajedalca nozeme. Sladkor je pa brez te snovi, zato se zajedalci pri taki zimski hrani čebel nikdar ne morejo uveljavljati na način, ki ima za posledico popolno propast čebelne družine.

Zaradi tega smemo — pravi Tuschhoff — sladkor brez skrbi pokladati kot zimsko hrano, zlasti da zmanjšamo zimsko izgubo čebel zaradi griže in jako zmanjšamo nevarnost pojava nozeme.

Naš predlanski izvoz in uvoz čebelarSKIH pridelkov izkazuje te-le številke: Izvozili smo 21.462 kg medu v vrednosti 316.000 Din, 330 kg voska v vrednosti 10.000 Din, 4573 kg živih čebel v vrednosti 117.000 Din, uvozili pa 13 kg živih čebel, 26 kg medu in 84.436 kg neobdelanega voska v vrednosti 2.125.000 Din. (Pčelar.)

Da bi bilo zdravo in medeno leto 1933., želi uredništvo.

Apeliramo na zavednost slovenskih čebelarjev, da si oskrbe potrebno čebelarsko orodje, panje in druge potrebščine le v »**DRUŠTVENI ČEBELARNI**« v LJUBLJANI Miklošičeva — Pražakova št. 13, ali pa v njenih podružnicah:

- v Celju (pri »Zvezi čebelarskih podružnic za mariborsko okrožje«) v skladišču podružnice Kmetijske družbe v Kolenčevi ulici,
- v Dolnji Lendavi (pri ondotni čebelarski podružnici) v trgovini g. Marice Severjeve,
- na Jesenicah (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. Ivanu Šetincu, podružničnem blagajniku,
- v Mariboru (pri tamošnji čebelarski podružnici) v skladišču podružnice Kmetijske družbe na Meljski cesti 12,
- v Novem mestu (pri tamošnji čebelarski podružnici) pri g. odborniku J. Medvedu,
- v Ptujju (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. odborniku Franu Lenarčiču, žel. uradniku v pok., v Prešernovi ul. 19,
- v Slovenjgradcu (pri ondotni čebelarski podružnici) pri g. tajniku Ivanu Kavsu.

Čebelarji, vedno pomnite, da je „Društvena čebelarna“ last Vas vseh!

Izreži in predloži podružničnemu blagajniku v podpis, kadar plačaš članarino.

ČLANSKA IZKAZNICA
za leto 1933.

Gospod
je član »ČEBELARSKEGA DRUŠTVA ZA SLOVENIJO«,
podružnice, in je plačal
članarino za l. 1933.

Predsednik:

Blagajnik:

BENEDIKT SATTLER

Ljubljana - Moste

Pokopališka ulica šte. 5

izdeluje vsakovrstne

kipe, reliefi, portrete

po lastnih ali danih načrtih, ter izvršuje vsa v kiparsko stroko spadajoča dela. — Modeli svetnikov za zvonolivarne. — Cene zmerne.

Za strokovnjaško izdelavo jamči!

ČEBELARJI!

Čebelarске potrebščine najboljše kakovosti Vam vedno nudimo

Društvena čebelarna

v Ljubljani, Pražakova ulica šte. 13

LAST ČEBELARSKEGA DRUŠTVA
ZA SLOVENIJO V LJUBLJANI

Naročila se izvršujejo točno in solidno.

ZAHTEVAJTE NAŠE CENIKE!

Opozorilo!

I. KURILJ, Ljubljana, Mestni trg 5 II krojaški salon

obvešča cenjeno občinstvo, da je znova znižal cene za izdelovanje oblek. Vsa dela izvršuje strokovno dovršeno in garantirano brezhibno.

Vsem izdelkom je cena za 30% znižana. — — — P. n. občinstvu se priporoča za cenjeni obisk.

Stari letniki. Uprava »Slov. Čebelarja« ima v zalogi še več popolnih starih letnikov in posameznih števil, ki so potrebne za izpopolnitev letnika. V zalogi so popolni letniki 1904, 1905, 1908, 1910, 1912, 1915, 1917, 1921, 1922, 1923, 1925, 1926, 1927, 1928, 1931. Vsak letnik stane 20 Din, posamezne številke pa so na razpolago po 2. Din.

Na razpolago so še številke sledečih letnikov:

1899: 1, 2, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11.

1900: 10, 11, 12.

1903: vse, le št. 8 ne.

1905: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 12.

1906: 1, 2, 4, 6, 8, 9, 11, 12.

1907: vse, le št. 3 ne.

1908: vse, le št. 2 ne.

1909: vse, le št. 1 ne.

1912: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 10.

1913: vse, le št. 7 in 8 ne.

1914: 1, 3, 4, 5, 9, 10, 11, 12.

1915: vse, le št. 2 in 3 ne.

1916: vse, le št. 7, 8, 9 ne.

1917: vse, le št. 1 in 2 ne.

1918: 1, 2, 3, 4.

1919: 8, 9, 10, 11, 12.

1920: 2, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12.

1921: vse številke.

1922: vse, le št. 5 in 6 ne.

1923: vse številke.

1924: vse, le št. 1 ne.

1925: vse številke.

1926: vse, le št. 8 ne.

1927: vse številke.

1928: vse številke.

1929: vse, le št. 2 ne.

1930: vse, le št. 2 ne.

1931: vse številke.

1932: vse številke.

Ali ste že plačali članarino?

Ako ne, pošljite jo takoj!